

trouwredes.nl

Lieve familie, lieve vrienden, lieve getuigen, en vooral: lieve Ruben,

Wat bijzonder om hier te staan, in het gemeentehuis, en jullie aan te kijken met precies dat mengsel van rust en tintelende zenuwen dat bij dit moment hoort.

Ik herinner me nog zo helder die eerste dag in Groningen.

Introductieweek.

Een zee van nieuwe gezichten, veel te vroeg op de ochtend, en ik met een lege etui.

Ruben, jij leende me een pen tijdens het welkomstcollege.

En alsof dat nog niet attent genoeg was, vroeg je me daarna of ik zin had in koffie.

Ik dacht: iemand die aan een ander denkt nog vóór de stof begint, daar moet ik bij in de buurt blijven.

Ik had toen nog geen idee dat ik vandaag, negen jaar later, jouw vrouw zou zijn.

Negen jaar waarin we zoveel ritmes met elkaar hebben gevonden.

We leerden elkaar kennen tussen collegezalen en kroegstoelen, maar vooral in de stilte van bibliotheken en de lange avonden tegen een deadline aan.

We hebben tentamenweken overleefd, en niet omdat we hetzelfde tempo hadden, maar juist omdat we elkaar aanvulden.

Ik dacht dan eindeloos na, jij zei: we maken een planning, we beginnen nu, en tussendoor haal ik thee.

Jij, de optimist die het lichtknopje altijd vindt; ik, de bedachtzame die de route uittekent.

Samen bleken we een team.

Ons eerste huisje in Helpman - met zijn krakende vloer en te kleine keuken - voelde groter dan elke loft.

Ik weet nog hoe we op de grond zaten te eten omdat de tafel nog onderweg

was.

[Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl](https://trouwredes.nl)

We kookten voor vrienden op twee pitjes, maar we hadden altijd genoeg.

En zelfs als we niks speciaals maakten, was het bijzonder, omdat het samen was.

Weer die simpele som die steeds klopte: jij plus ik, en er is altijd net iets meer dan we dachten.

Toen kwam Berlijn.

Een stad die ons leerde dat verdwalen ook vooruitgaan is.

We liepen eindeloze kilometers, jij met je camera in de aanslag, ik zoekend naar die ene hoek licht die een straat in een verhaal verandert.

We stonden stil bij kunst die we niet meteen snaptten, we lachten om onze beroerde Duits-vooruitgangen, en we vonden een ritme van ramen die openwaaien en regen die ruikt naar nieuwe plannen.

Het was zo'n tijd die je in je zak steekt en meeneemt, omdat je weet: dit zijn de lagen die blijven.

En dan die avond aan het Paterswoldsemeer.

De lucht was net aan het kantelen, het water rustig, alsof het wist dat het iets moest onthouden.

Jij, Ruben, je keek me aan zoals je dat alleen doet als je zeker bent.

En je vroeg het.

Er zat geen groots gebaar omheen, geen perfect script, alleen jij die het hart op exact de juiste plek droeg.

Ik zei ja, met dezelfde vanzelfsprekendheid als waarmee ik ademhaal als jij naast me loopt.

Wat ik vandaag wil zeggen, en hardop, hier, met iedereen als getuige:

Ruben, ik hou van jou omdat jij elke dag kiest voor het licht.

Omdat je niet naïef optimistisch bent, maar moedwillig – je kiest ervoor mensen en momenten het voordeel van de twijfel te geven.

Omdat je in de drukte altijd even stilstaat om iemand een vraag te stellen die ertoe doet.

Omdat je attent bent in de kleine gebaren die grote geruststellingen blijken:

een hand op mijn rug als ik te veel in mijn hoofd zit, een foto die je me stuurt van een wolk die op een zeilschip lijkt, een briefje in de fruitschaal: “Sterke vandaag.”

En jij houdt, dat weet ik, van mijn bedachtzaamheid.

Je hebt me nooit gevraagd sneller te voelen of sneller te beslissen.

Je hebt me juist geleerd dat trouw zijn aan jezelf de kortste weg is naar trouw aan een ander.

Je hebt me ruimte gegeven om te denken, en daardoor durf ik meer te doen.

Wij zijn niet elkaars spiegel, wij zijn elkaars raam.

Door jou zie ik verder.

Vandaag staan we hier, niet als beginpunt, maar als een zachte bocht in de weg.

Wat ik met je wil blijven doen?

Ik wil blijven koken voor vrienden, de tafel te klein, de verhalen te groot voor één avond.

Ik wil lange wandelingen maken, waarin de zinnen langer worden dan de paden.

Ik wil museumzalen binnenstappen op regenachtige dagen, jij net iets te lang bij één foto, ik al twee zalen verder en toch weten: we komen elkaar altijd weer tegen bij hetzelfde schilderij.

Ik wil dat we blijven kijken, met en voor elkaar.

Aan onze families en getuigen: dank jullie.

Dank voor het fundament onder alles.

Voor het vertrouwen dat jullie in ons storten zonder het te tellen.

Voor het huis dat meeverhuist, omdat het in woorden en gewoontes zit.

Voor de humor die spanning breekt, de soep die altijd warm genoeg is, de vraag “Ben je er?” waarop het antwoord altijd “Ja” is.

Lieve Ruben,

Ik beloof je niet dat ik nooit zal twijfelen.

Ik beloof je dat ik altijd eerlijk zal zijn als ik dat doe.

Ik beloof je niet dat elk plan slaagt.

Ik beloof je dat we samen blijven zoeken naar een betere versie.

Ik beloof je niet dat het leven altijd licht is.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Ik beloof je dat ik het licht met je blijf maken.

Met aandacht, met vasthoudendheid, met het eenvoudige wonder van elke dag die we mogen delen.

En nu, hier in dit gemeentehuis waar woorden de vorm van daden krijgen, waar ja's gewicht krijgen en namen aan elkaar worden geknoopt:

Ik kies jou.

Vandaag, morgen, en in alle gewone dinsdagen die volgen.

Ik kies je in de drukte van een tentamenweek en in het trage ritme van Berlijnse zondagen.

Ik kies je aan het water en in de stad, in stilte en in het gelach van onze vrienden aan tafel.

Ik kies je als partner, als thuis, als iemand met wie ik het verhaal niet alleen wil begrijpen, maar vooral wil beleven.

Moge onze liefde groeien als die verzameling foto's op onze harde schijf:

soms onscherp, soms adembenemend scherp,

altijd eerlijk, altijd echt,

en met zoveel kleine momenten dat je pas achteraf beseft hoe groot het geheel is.

Lieve mensen, dank dat jullie hier vandaag getuige van zijn.

Het is een voorrecht om onze liefde in jullie aanwezigheid te bekrachtigen.

En jij, Ruben,

kom hier, geef me je hand,

laten we dit ja stevig neerleggen,

zodat we er ons leven lang op kunnen blijven staan.

Dank jullie wel.

Deze toespraak is gemaakt met trouwredes.nl. Beantwoord een paar vragen en

generer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu op optrouwredes.nl

MaaK je eigen gepersonaliseerde toespraak op optrouwredes.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl